

Deović dr Lejla - Magistarski rad

Fakultet/Akademija	MEDICINSKI FAKULTET
Tip Rada	Magistarski rad
Kandidat, zvanje	Deović dr Lejla
Naziv Teme	C-reaktivni protein i nutritivni status u bolesnika sa hroničnom bubrežnom bolest
Rezime/Abstract	<p>Istraživanja koja su obuhvatila razvijene industrijske zemlje i zemlje u razvoju, pokazala su da približno svaki deseti čovjek na svijetu ima hroničnu bubrežnu bolest. Rezultati istraživanja 26 studija su pokazali da u bolesnika starijih od 30 godina učestalost HBB iznosi 7,2 %, a u starijih od 64 godine je u rasponu od 23,4 - 35,8 %, te bubrežnu bolest treba posmatrati kao javni zdravstveni problem. Obzirom na sve bolju dijagnostiku i kvalitetnije liječenje hronične bubrežne bolesti i trend produženja ljudskog vijeka, u budućnosti se očekuje sve više bolesnika s HBB, a posebno među dijabetičarima, hipertoničarima, te neumjerenim korisnicima nesteroidnih protuupalnih lijekova. Jedno od bitnih obilježja HBB je to što ona vrlo često ostaje neprepoznata u ranom stadiju bolesti. Prikupljeno je dosta dokaza koji potvrđuju da perzistentna upala i oksidativni stres počinju rano u procesu slabljenja bubrežne funkcije. Uznapredovala faza HBB karakteriše se hiperprodukcijom proupalnih citokina, te se govori o hroničnoj sistemsnoj mikroupali. Identifikacija upalnih biomarkera koji mogu predvidjeti neželjene događaje je vrlo važna u profilisanju progresije bolesti i nastanku komplikacija u bolesnika sa HBB. Oni također mogu biti korisni za donošenje odluka o terapiji i praćenju učinka terapije. Jedan od najčešće korištenih upalnih biomarkera je CRP. Prije se mjerio samo kada je postojao neki klinički povod, a sada se sugerira njegovo rutinsko mjerenje. Postoje velike razlike u prosječnim vrijednostima CRP-a u bolesnika na tretmanu hemodijalize u pojedinim zemljama. Prosječna vrijednost CRP-a u Japanu iznosi 1,0 mg/L, a u zemljama zapadne Europe i SAD iznosi 6,0 mg/L. Od 3 do 10 puta je razlika u prosječnim vrijednostima CRP-a između Europe i Japana i Kine. Razlozi za razlike koje postoje u vrijednosti CRP-a u odnosu na rasu i etničku pripadnost još nisu jasni. Novija istraživanja govore o značajnom uticaju nasljeđa na genetske varijacije u proizvodnji CRP-a i IL-10 i njihovog odgovora na upalu u uremiji. Ne samo genetski faktori već i epigenetski mehanizmi igraju važnu ulogu u transkripcijskoj kontroli ekspresije gena. Prosječna vrijednost CRP-a u toku četiri mjeseca našeg istraživanja u eksperimentalnu uzorku je iznosila 4,30 mg/L, a za kontrolnom 5,49 mg/L. Prosječna vrijednost CRP-a u kontrolnom uzorku je iznad referentnih vrijednosti. Nije pronađena signifikantna razlika u prosječnoj vrijednosti CRP-a između eksperimentalog i kontrolnog uzorka. U toku našeg istraživanja vrijednost CRP-a je mjerena tokom četiri mjeseca, jedanput mjesečno. U prvom mjesecu prosječna vrijednost CRP-a iznosila je 4,11 mg/L, u drugom mjesecu 4,25 mg/L, u trećem mjesecu 5,23 mg/L i u četvrtom mjesecu 5,69 mg/L. Vrijednosti u trećem i četvrtom mjesecu istraživanja bile su iznad referentnih vrijednosti ali nema signifikantne razlike u vrijednostima CRP-a između ova četiri mjeseca. Bolesnici sa trajno povišenom vrijednosti CRP-a, koje perzistiraju, pokazuju lošije rezultate kliničkog ishoda. Nema značajne razlike u vrijednostima CRP-a između spolova, niti između bolesnika sa i bez diabetes mellitusa. U periodu od 65 godine života, vrijednost CRP-a je u porastu. U sva četiri mjeseca istraživanja postoji statistički signifikantne razlike u vrijednostima HOL, ALB, TPROT i Hb između eksperimentalne i kontrolne grupe. Vrijednost navedenih varijabli je očekivano niža u eksperimentalnoj grupi u odnosu na kontrolnu. Vrijednosti ALB su signifikantno niže u bolesnika sa vrijednostima CRP > 5mg/L. Klinički značajna upalna stanja, mijenjaju vrijednosti ALB, ali taj učinak nije neposredan, te to treba uzeti u obzir kada se analizira odnos ALB i reaktanata akutne faze kao stoje CRP. Sekvencijano mjerenje CRP-a pruža bolju interpretaciju smanjenja vrijednosti ALB. Prilikom tumačenja nalaza vrijednosti HOL u bolesnika sa HBB, treba uzeti u obzir prisutnost malnutricije i upale. Buduća istraživanja treba usmjeriti na uticaj CRP-a na razvoj i napredovanje bolesti bubrega, te odgovoriti na pitanje da li smanjenje vrijednosti CRP-a tokom vremena može poboljšati funkciju bubrega. Istraživanje genetskih faktora može pružiti dodatno razumjevanje kako sistemska upala može djelovati na bubrežnu disfunkciju.</p>
Datum	07.02.2013
Predsjednik	dr. sc. Farid Ljuca, redovni profesor za nastavni predmet "Fiziologija" Medicinski fakultet Univerziteta u Tuzli
Mentor	dr. sc. Sabina Nuhbegović, redovni profesor za nastavni predmet "Fiziologija" Medicinski fakultet Univerziteta u Tuzli
Član komisije	dr. sc. Selmira Brkić, vanredni profesor za nastavni predmet "Patološka fiziologija" Medicinski fakultet Univerziteta u Tuzli
Član komisije	-
Član komisije	-
Zamjenski član	-
Dodatni detalji i lokacija	07.02.2013. godine u amfiteatru II Medicinskog fakulteta Univerziteta u Tuzli s početkom u 14,00 sati
Završne Odredbe	Pristup javnosti je slobodan. Magistarski rad se može pogledati u Sekretarijatu Medicinskog fakulteta Univerziteta u Tuzli, svakim radnim danom od 08,00 do 16,00 sati.